

Decennialang was M.J. Langeveld (1905-1989) dé grote pedagoog van Nederland. Zijn meest karakteristieke onderwijsboek, *Scholen maken mensen* (1967), is geschreven ‘van binnenuit’: niet over de school als systeem of als stelsel van vakken, maar over de school als wereld waarin kinderen leven.

Vanuit een fenomenologische blik volgt Langeveld het kind op zijn weg door de school. Hij beschrijft de ‘geheime plaats’ in het kinderleven, de ‘vriendelijke vreemdheid’ van het schoolgebouw, het wonder dat zich voltrekt wanneer een kind iets begrijpt, en zowel de tragische als de verheven kanten van het leraarsvak. De leraar is in Langevelds ogen ‘een soort amfibie’ tussen de wereld van het kind en die van de taak – geen uitvoerder van een methodiek, maar iemand die zijn leerlingen begeleidt op een ‘weg der menswording’.

Bijna zestig jaar na de oorspronkelijke verschijning blijkt het boek opvallend actueel. Tegen een stroom van geprotocolleerde, technisch-rationele opvattingen in herinnert Langeveld eraan dat onderwijs een waardegeladen, menselijke aangelegenheid is – in dienst van het kind dat zelf iemand wil zijn.

In een uitvoerige inleiding op deze hernieuwde uitgave schetst pedagoog Joop Berding leven en werk van Langeveld, ontvouwt hij de kern van diens pedagogiek en laat hij zien wat *Scholen maken mensen* ons vandaag te zeggen heeft. Een onderwijsklassieker, opnieuw beschikbaar voor leraren, schoolleiders, lerarenopleiders en allen die werk maken van vorming.

Martinus Jan Langeveld

Scholen maken mensen

Martinus Jan Langeveld

Scholen maken mensen

Met een inleiding door Joop Berding

